REPUBLIKA SLOVENIJA

INFORMACIJSKI POOBLAŠČENEC
Dunajska cesta 22, 1000 Ljubljana
T: 01 230 9730
F: 01 230 9778
gp.ip@ip-rs.si
www.ip-rs.si

Številka: 007-50/2020/3
Datum: 9. 11. 2020

Digitalno podpisal Magda Laznik
DN: c=SI, o=state authorities, ou=web-certificates, givenName=Magda, sn=Laznik, cn=Magda Laznik, serialNumber=1235636114031
Datum: 2020.11.09 14:47:34 +01'00'

Ministrstvo za javno upravo
gp.mju@gov.si
rok.jemec@gov.si

Zadeva: Mnenje glede predloga ureditve aplikacije za sledenje stikom v PKP6

Spoštovani,

dne 3. 11. 2020 smo prejeli vaše zaprosilo za mnenje glede predloga ureditve aplikacije za sledenje stikom okuženih s SARS-CoV2 v t. i. PKP6. Pojasnjujete, da je zaradi želje, da bi bila aplikacija #OstaniZdrav povezljiva z aplikacijami v drugih državah članicah EU, potrebna izmenjava dnevnih ključev med posameznimi aplikacijami.

Na podlagi informacij, ki ste nam jih posredovali, vam v nadaljevanju na podlagi 58. člena Uredbe (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter razveljavitvi Direktive 95/46/ES (v nadaljevanju: Splošna uredba), 48. člena Zakona o varstvu osebnih podatkov (Uradni list RS, št. 94/07, uradno prečiščeno besedilo, v nadaljevanju ZVOP-1) ter 2. člena Zakona o informacijskem pooblaščencu (Uradni list RS, št. 113/05, v nadaljevanju ZInfP) posredujemo naše neobvezno mnenje v zvezi s predlaganimi določbami.

Kot je razumeti iz besedil členov, ki ste nam jih posredovali, bi se spremembe določb glede aplikacije v PKP6 predvsem nanašale na zagotovitev ustrezne pravne podlage za interoperabilnost tovrstnih aplikacij na ravni EU držav, skladno z Izvedbenim sklepom komisije (EU) 2020/1023 z dne 15. julija 2020 o spremembi Izvedbenega sklepa (EU) 2019/1765 glede čezmejne izmenjave podatkov med nacionalnimi aplikacijami za sledenje stikom in opozarjanje v zvezi z bojem proti pandemiji COVID-19.

V tem smislu razumemo predlagane spremembe 46. člena, 47. člena, 3. odstavka 49. člena, 4. odstavka 51. člena, in 3. odstavka 52. člena. Pri zagotavljanju pravne ureditve za interoperabilnost mobilnih aplikacij je ključno, na kar napotuje tudi Izvedbeni sklep Komisije, da obstaja ustrezna nacionalna pravna podlaga za obdelavo osebnih podatkov s strani različnih ponudnikov tovrstnih aplikacij, ki bodo v tem kontekstu skupni upravljavci. Zakon mora torej čim jasneje določati, kdo so (skupni) upravljavci, za kakšen namen se kateri podatki obdelujejo in koliko časa se hranijo. Ustrezno bi bilo dodati sklic na Izvedbeni sklep komisije EU.

Ker gre za skupne upravljavce, je poleg pravne podlage, kot bi jo določal zakon, potrebno zagotavljati tudi skladnost s členom 26 Splošne uredbe, torej morajo biti podrobnosti skupnega upravljanja dogovorjene z ustreznim dogovorom med upravljavci. Posamezniki – uporabniki aplikacije – morajo biti o tem, kdo so upravljavci (skupni upravljavci), katere podatke kateri od njih obdeluje, itd. ustrezno obveščeni skladno s členom 13 Splošne uredbe.

Iz poslanega gradiva prav tako izhajajo nekatere spremembe, ki niso vezane na vprašanja interoperabilnosti aplikacij:

- 47. člen ne določa več namena sporočanja priporočil uporabnikom mobilne aplikacije v zvezi s preventivnimi ukrepi za preprečevanje širjenja COVID-19. Sprašujemo se po smislu te spremembe.
- 1. odstavek 49. člena izpušča, da naključno dodeljeno potrditveno kodo posreduje NIJZ. Sprašujemo se, ali sprememba pomeni, da potrditvena koda ne bi izhajala od NIJZ, pač pa od

kakega drugega subjekta, oziroma ne bi bila več vezana pozitiven rezultat testiranja. V tem primeru je treba nasloviti tveganja glede potencialne netočnosti podatkov, ki bi bili vneseni v aplikacijo.

- 2. odstavek 49. člena določa, da je centralni strežnik v skupnem upravljanju MJU in NIJZ (in ne le MJU, kot je to veljalo do sedaj). Kolikor je taka opredelitev v zakonu ustrezna glede na dejansko stanje, znova opozarjamo na to, da mora biti odnos med skupnima upravljavcema ustrezno urejen, skladno s členom 26 Splošne uredbe in morajo biti posamezniki s tem ustrezno seznanjeni. Enako velja za spremembo 1. odstavka 51. člena. Tu ponovno opozarjamo na neustreznost dikcije, da skupna upravljavca ne razpolagata z osebnimi podatki. Tudi psevdonimizirani podatki, ki se obdelujejo pri delovanju aplikacije, so osebni podatki in v tem delu je zakon zavajajoč.

Kot je iz predloga mogoče razumeti glede na predlagani novi peti odstavek 48. člena in na novi 4. odstavek 52. člena, se spremembe nanašajo tudi na potencialno zagotovitev dodatne funkcionalnosti aplikacije, da bi bila lahko uporabljena kot platforma za pridobivanje in sporočanje rezultatov testiranja na SARS-CoV2. Kolikor je namen predlagatelja dejansko tak, vas opozarjamo na nekaj vidikov:

- IP je v zvezi s sporočanjem izvidov testiranja že izdal mnenje, ki je dostopno na https://www.ip-rs.si/vop/?tx_jzgdprdecisions_pi1%5BshowUid%5D=2104. V mnenju predvsem poudarjamo, da je pri sporočanju rezultatov preko e-sredstev in platform ključno zagotavljanje ustrezne identifikacije posameznikov, da rezultat testiranja prejme pravna oseba in zagotavljanje zavarovanje podatkov, da občutljivih osebnih podatkov ne prejme nepooblaščena oseba.
- Če bi bila aplikacija uporabljena kot platforma za sporočanje rezultatov testov, bi bila identifikacija posameznikov torej na določeni točni nujna, kar pomani, da se v aplikaciji ne bi obdelovali le psevdonimni podatki. To pomeni dodatna tveganja glede varstva podatkov, ki bi jih bilo treba nasloviti, predvsem pa so neustrezne kakršne koli reference na to, da skupna upravljavca ne razpolagata z osebnimi podatki, da so ti anonimizirani, itd. (npr. 48(3). člen določa, da mobilna aplikacija ne sme omogočati identifikacije uporabnika, zbiranja podatkov o njegovi lokaciji in zbiranja njegovih drugih osebnih podatkov). Tak dodaten namen bi moral biti tudi ustrezno opredeljen med nameni aplikacije, prav tako bi moral biti pojasnjen nabor podatkov, ki bi se obdeloval, itd.
- Sklepno opozarjamo tudi na vidik prostovoljnosti aplikacije – če bi bila uporabljena kot platforma za sporočanje rezultatov testov, taka dodatna funkcionalnost nikakor ne bi smela pomeniti, da je to edina pot za pridobivanje rezultatov, da si jo posamezniki morajo naložiti, da prejmejo rezultat, kot tudi ne, da bi bil prejem rezultata preko aplikacije izrazito olajšan v primerjavi z drugimi sredstvi sporočanja in bi bili posamezniki vseeno prisiljeni v naložitev. Z vidika EU prava je prostovoljnost aplikacije nujna.

Ob koncu še dodajamo, da smo bili s strani Ministrstva za zdravje prav tako zaprošeni za mnenje na predloge določb t. i. PKP6, pri čemer so se določbe glede aplikacije razlikovale.

S spoštovanjem,

Mojca Prelesnik, univ. dipl. prav.,
Informacijska pooblaščenka

Pripravila:

dr. Jelena Burnik
vodja mednarodnega sodelovanja in nadzora

Poslati:

- naslovniku, po elektronski pošti,
- zbirka dokumentarnega gradiva, tu.